

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ गोसमृद्धिकरं कर्मव्रतपूर्वकमाह सार्द्धं चर्मणिगोरेव सार्द्धं प्रोक्षणेनार्द्धीकृतेऽ
भीष्मउवाच तस्मै प्रोवाच चवनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्दिद्वान्नमस्कृत्य गवां शुचिः ॥ ४ ॥ गावः सुरभिर्गन्धिन्यस्तथा गुग्गुलुगन्धयः ॥ गावः प्रति
ष्ठाभूतानां गावः स्वस्य यनं महत् ॥ ५ ॥ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावोलक्ष्म्यास्तथा मूलं गोषु दत्तं न नश्यति ॥ ६ ॥ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं
हविः ॥ स्वाहाकारवषट्कारौ गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ ७ ॥ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ॥ गावो भविष्यं भूतं च गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ सायं प्रा
तश्च सततं होमकाले महाद्युते ॥ गावो ददति वै होम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ॥ ९ ॥ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तर्तुं चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो ॥
॥ १० ॥ एकां च दशगुदद्याद्दशदद्याच्च गोशती ॥ शतं सहस्रगुदद्यात्सर्वं तुल्यफलाहिते ॥ ११ ॥ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः ॥ समृद्धाय श्वकीनां शो
नार्धमर्हति तत्र यः ॥ १२ ॥ कपिलां ये प्रयच्छंति सवत्सां कां स्य दोहनां ॥ सुव्रतां वत्सं वीतामभौ लोकौ जयंति ॥ १३ ॥ युवानि मिद्रियोपेतं शतेन शतयू
थपं ॥ गवेंद्रं ब्राह्मणैर्द्राघभूरिशृंगमलंकृतं ॥ १४ ॥ वृषभं ये प्रयच्छंति श्रोत्रियाय परंतप ॥ ऐश्वर्यं ते धिगच्छति जायमानाः पुनः पुनः ॥ १५ ॥ नार्कीर्तयित्वा गाः
सुप्यात्तासां संस्मृत्य चोत्पतेत् ॥ सायं प्रातर्नमस्येच्च गस्तथा ॥ १६ ॥ गवां मूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन ॥ न चासां मांसमश्रीयाद्गवां पुष्टितथामु
यात् ॥ १७ ॥ गाश्च संकीर्तयेन्नित्यं नावमन्येत तास्तथा ॥ अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गानरः संप्रकीर्तयेत् ॥ १८ ॥ गोमयेन सदा स्नायात्करीषे चापि संविशेत् ॥ श्ले
ष्ममूत्रपुरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् ॥ १९ ॥ सार्द्धं चर्मणिभुंजीत निरीक्षेद्द्वारुणीं दिशं ॥ वाग्यतः सर्पिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदा भुते ॥ २० ॥ घृतेन जुहुयाद्गन्धिघृते
न स्वास्ति वाचयेत् ॥ घृतं दद्याद्दूतं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदा भुते ॥ २१ ॥ गोमत्या विद्यया धेनुं तिलानामभिमंश्य यः ॥ सर्वरत्नमयीं दद्यान्न स शोचेल्लताकृते ॥ २२ ॥
गावो मामुपतिष्ठंतु हेमशृंग्यः पयो मुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च सरितः सागरं यथा ॥ २३ ॥ गावै पश्याम्यहं नित्यं गावः पश्यंतु मां सदा ॥ गावोस्माकं वयं तासां य
तो गावस्ततो वयं ॥ २४ ॥ एवं रात्रौ दिवा चापि समेषु विषमेषु च ॥ महाभयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
नुशास० दानधर्मगोप्रदानिके अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

पविश्येति शेषः भूमावितिकां स्य निवृत्तिः ॥ २० ॥ जुहुयाद्गो
मतेत्यपकृष्यते गोमौ अग्नेर्विर्मांश्चीति मंत्रो गोमती ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति अनुशासनप० नै० भा० अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥